

Jak se přeplavit přes oceán Kali-yugy?

Suhotra Svámí

Radhadesh 30.8.1994, SB 1.1.2, den příchodu Šrily Prabhupády Šrímad-Bhágavatam,
1.1.22

*tvam nah sandarsito dhatra
dustaram nistitirsatam
kalim sattva-haram pumsam
karna-dhara ivarnavam*

Ó dobrotivý, myslíme, že nám prozřetelnost přála se s tebou setkat, abychom tě mohli přijmout jako kapitána lodi určené osobám, které touží překonat nebezpečný oceán věku Kali, v němž se ztrácejí všechny dobré lidské vlastnosti.

VÝZNAM: Kali-yuga je pro člověka nebezpečným věkem. Ačkoliv je seberealizace lidským posláním, vlivem neblahého věku člověk na tento vznešený cíl zcela zapomíná. Lidský život se nyní čím dál více zkracuje. Člověk bude postupně ztrácet paměť, jemnější cit, tělesnou sílu a lepší vlastnosti; soupis všeho, co s sebou věk Kali přináší, je ve dvanáctém zpěvu tohoto díla. Pro ty, kdo chtějí tohoto života využít k seberealizaci, se tedy tato situace jeví jako velice obtížná. Lidé jsou tak zaneprázdnění uspokojováním smyslů, že na seberealizaci ani nepomyslí. Jsou úplně nepřičetní a říkají, že jí není zapotřebí. Neuvědomují si, že tento život je jen krátkou chvílí na dlouhé pouti za seberealizací. Celý vzdělávací systém nyní směřuje ke smyslovému požitku. Když se nad tím zamyslíme, dojdeme k závěru, že děti se v tomto věku prakticky úmyslně posílají na jatka takzvaného vzdělání. Moudrý člověk by se tedy měl mít před vlivem tohoto věku na pozoru, a chce-li překonat nebezpečný oceán věku Kali, pak je nutné, aby kráčet ve šlépějích mudrců z Naimisáranyi a stejně jako oni přijal Šri Sutu Gosvámího či jeho pravého zástupce za kapitána lodi. Touto lodí je poselství Pána Šri Kršny v podobě Bhagavad-gíty a Šrímad-Bhágavatamu.

Milostivým řízením prozřetelnosti se stalo také to, že jsme se zde dnes mohli sejít, abychom oslavili transcendentální zrození Jeho Božské Milosti A.C. Bhaktivedanty Swamiho Šrily Prabhupády, který tak milostivě přišel na tento svět právě v den po zjevení Pána Kršny. Je vidět, že všechno je zařízeno vyšší autoritou.

Tento verš a význam jsou nesmírně důležité. Pomáhají nám pochopit, co je prakticky jedinou nezbytností tohoto lidského života. Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Prabhupáda říkával, že když se podívá na tento svět, vidí, že vlastně v tomto světě nic neschází, Kršna všechno poskytuje - ale to, čeho je nedostatek, je vědomí Kršny v srdcích lidí. A to je velké neštěstí. V tomto věku Kali, věku temnoty, je vědomí Kršny vidět velice zřídka. A díky nedostatku vědomí Kršny tento věk temnoty krade a loupí přednosti lidských bytostí, lidstva. Existuje sedm velkých předností, které jsou vyjmenovány ve Šrímad-Bhágavatamu a Šrila Prabhupáda říká, že odlišují lidskou bytost od zvířat. Tento věk tedy loupí tyto přednosti jednu za druhou a výsledkem je, že postupně nelze rozlišit člověka od zvířete. Bhágavatam

uvádí: tatas ca anudi-nam dharmah satyam saucam ksama daya kalena balina rajan nanksaty ayur balam smrtím

To je sedm velkých předností. První je satyam, pravdomluvnost. To je vlastnost, která poukazuje na lidskou bytost - že mluví pravdu. A tento věk nás zbavuje pravdomluvnosti. Když jsme především příjížděli, vedle cesty byl poutač - reklama na nový film Arnolda Schwarzeneggera. Název toho filmu je velmi příznačný pro to, o čem hovoříme. Film se jmenuje „Pravdivé lži“. To se dnes děje - existuje důkladný systém masové propagandy - Hollywood, filmy, televize, rádio a další média, hudba, noviny atd... Nikdy předtím, alespoň ne v době, které říkáme zaznamenaná historie, minulé zhruba tři tisíce let, jsme neviděli tak bombastický systém přenosu informací. Je to neuvěřitelné. Domovy jsou nyní napojovány na globální počítačové sítě, takže se v okamžiku přenášejí tuny informací po celém světě. Jaký je ale jejich obsah? Jsou to pravdivé lži. Nesmysly - víceméně - jsou předkládány jako pravda, ale v konečném smyslu jsou to lži. Jak můžeme být tak smělí a prohlašovat, že jsou to lži? Například takové novinové titulky, dobře ověřené články. Mnoho žurnalistů zjišťovalo skutečnosti, jak to tedy může být lež? Lež je to, že všechny informace jsou založeny na nevědomosti o vlastním já. Týkají se pouze jedení, spaní, páření se a obrany, rození, stáří, nemoci a smrti. Když otevřete noviny nebo zapnete rádio, informace, které přicházejí do naší mysli, jsou jen to - tělesné záležitosti. A to je všechno maya, falešné, i když je to relativně pravda. Velmi často dokonce i ta relativní pravda chybí. Proto lidé začali být během posledních asi dvaceti let tak podezíraví. Zjistili, že i na relativní úrovni byli záměrně obelháváni. Když už jsme u filmů, asi před dvěma lety byl uveden film „Den K“ o vraždě prezidenta Kennedyho. Film to prezentoval jako spiknutí - že americká vláda zabila Kennedyho. Vzpomínám si, že když jsem byl mladý, takový film by nemohl být natočen. Přijít s filmem, který přímo obviňuje Pentagon, CIA a další vládní instituce ze zabití prezidenta, by byl skandál. Ale dnes je takový film natočen a vydělává miliony dolarů. Každý ho chtěl velmi vidět. Proč? Protože všichni vědí, že byli obelháváni. Nechci říkat, zda film „Den K“ předkládá relativní pravdu nebo ne, kdo ví, ale jde o to, že lidé chtějí vidět takový film, protože vědí, že byli obelháváni. Jsou velmi pochybovační.

Právě před několika měsíci také slavili dvacáté páté výročí přistání na Měsíci, projekt Apollo. Novináři chodili a ptali se lidí v USA: „Na co myslíte v den tohoto pětadvacátého výročí?“ A zjistili, že dvacet milionů lidí, pěkné procento americké populace, vůbec nevěří, že člověk kdy vstoupil na Měsíc. Myslí si, že to bylo všechno vyrobeno v nějakém hollywoodském studiu a přenášeno televizí, jako by se to skutečně stalo. Dvacet milionů lidí věří, že jim o tom vláda lhala. Ve světě je tolik pochybností, díky lživé propagandě. Prabhupáda říká, že to je prvotní znečištění. Můžeme hovořit o tolika sociálních špatnostech, tolika problémech, politických problémech (právě jsem mluvil s jedním mužem z Bosny, všichni víte, co se tam děje), problémech drog, problémech nemocí atd. Ale kořen všech těchto problémů je právě toto - lživá propaganda. Protože jak začíná existovat celá projevená hmotná příroda? Z Bhágavatamu víme, že vše začíná zvukem v éteru. A z tohoto původního zvuku se vyvíjí pět prvků zvaných maha-bhuta. Když se zvuk znečistí lží, pak se znečistí vzduch. Pak se znečistí oheň či elektřina. Pak se znečistí voda, pak energie země, to vše je znečištěné. Lidé hovoří o znečištění a o tom, jak problémy vyřešit. Znečištění vody, znečištění vzduchu, v ozónu se rozšiřuje díra a další takové problémy. Ale podle bhagavatské filozofie je původem problémů tato lživá propaganda. Satyam - pravdomluvnost upadá.

Dále šaucam. Šaucam znamená čistota. To je jedna z nohou - satyam, šaucam - to jsou nohy náboženství. Šaucam, čistota, je zničena nedovoleným sexem, a ten je propagován. Lidé si myslí: „To je med, to je celý význam naší lidské existence - užívat si nedovoleného sexu tolika různými způsoby.“ Dříve to bývalo tak, že muž šel do části města, kde žily prostitutky, ale dnes se jim nabízí sex přes video, telefon, a bůhvíjak ještě. Lidský mozek vymýšlí jen nové a nové metody, jak se oddávat sexu, a to ničí veškerou čistotu.

Jsou-li zničeny tyto nohy náboženství, pak je zničená samotná dharma. Ta je přirovnána ke go-matě, matce krávy, a Kali jí usekává nohy. Dharma znamená v běžném smyslu organizované náboženství a naše sociální povinnosti, povinnosti vůči společnosti. Když se podíváte na dnešní společnost, na západní civilizaci, můžete vidět, že kostely jsou prázdné, organizované náboženství je poraženo na lopatky, jeho představitelé musejí dělat kompromisy, aby udrželi pozornost lidí.

A smysl pro povinnost vůči takovým institucím, jako je společnost a rodina, také upadá. Lidé se už nestarají o to, aby se ženili a vychovávali děti, měli práci, platili daně; nezajímá je to. Ti z vás, kdo žijí v Amsterdamu, ví velice dobře, že Amsterdam je prakticky jedna velká komunita sociálních podvodníků. Lidé nelegálně dostávají peníze od státu, nějak žijí z ruky do úst, žebrají nebo prodávají drogy, nemají žádný pořádný rodinný život, žádné zaměstnání, žádný smysl pro povinnost vůči společnosti. „Jen si užívej jako krysy v odpadcích.“ To je úpadek náboženství.

Potom ksama. Ksama znamená snášenlivost. Lidé se stávají tak rozrušenými. Ten, kdo je snášenlivý, může tolerovat rozruchy těla a mysli. To je vlastnost světců, ale lidé dnes nemohou nic tolerovat, jsou blázniví, šílení. Mysl je trochu podráždí a oni okamžitě vyletí, malý záchvěv mysli a ihned jsou úplně nešťastní.

A daya, to znamená milostivost. Tato vlastnost je také ztracena, jak vidíme. Z lidských bytostí se dnes stávají dravé, masožravé obludy, které se při nejmenší příležitosti navzájem požírají. Známe jeden indický příběh o tygrovi a jehňátku. Jehně je symbol nevinnosti. Bílé huňaté jehňátko přišlo k vodě, aby se napilo. Je na tom snad něco špatného? Vůbec ne. Malé jehně přišlo jen vypít několik hltů vody, ale z džungle vyšel tygr. „Hej, co tu děláš? Kalíš vodu!“ „Pane, já nekalím vodu, jen jsem se trochu napilo.“ „Ne, já to vidím. Podívej, udělalo jsi bláto, vlny, zřídilo jsi celé jezero!“ „Já jen pijí vodu.“ „Neodmlouvej! Jsi ničema.“ „Pane, co mám dělat?“ „Jediné, co se dá dělat, je, že musíš zemřít.“ Tygr pak skočil na jehně a zabil ho. Samozřejmě, tygr chce ve skutečnosti jen jíst maso, pít krev, o to mu jde, ale tento příběh má ukázat, že lidé se pod jakoukoliv záminkou stávají ďábly, barbary, monstry, podřezávají krk jeden druhému. Zmínili jsme se o Bosně a podobných místech. Takové množství hororových příběhů - lidé, kteří žili tolik let vedle sebe, dobří přátelé, rodiny někdy spřízněné svatbou, najednou berou nože, zabíjejí se, podřezávají si krky. Proč se lidé stávají tak krvežíznivými, tak nemilosrdnými? Kvůli jedení masa - pilíř hříchu, jedení masa, ničí tuto nohu náboženství zvanou daya, milostivost. Pak přijde jako výsledek hromadění hříchů kalena balam - délka života a síla tohoto lidského těla se zmenšuje více a více. V .sastrach je předpovězeno, že na konci Kali-yugy budou lidé trpaslíci, velcí asi metr. Malí krvežízniví zakrslíci. Trpaslíci. Šrila Prabhupáda říkal, že budou jíst vlastní příbuzné, protože nebudou mít k jídlu nic jiného,

veškerá vegetace už dávno nebude existovat, celý svět se stane pouští. Budou se živit zvířaty nebo hmyzem, vším, co najdou, a když babička nebo dědeček budou moc staří a nebudou už moci lovit, budou invalidní, pak budou tito trpaslíci mít, jak říkal Prabhupáda, velkou hostinu lásky. Vezmou nuž a zabijí své vlastní příbuzné - babičku, dědečka, otce, matku - když jsou k ničemu, tak proč ne? Už nyní můžete vidět, že intelektuálně jsou dnes těmto nápadům nakloněni - pojetí euthanasie. Měli bychom mít, dokonce tomu říkají lidský způsob jednání se staršími lidmi. Dát jim pilulku, nechat je jít spát. Co tím skutečně chtějí říci, je: „My jsme příliš zaměstnaní uspokojováním smyslů, nechceme se starat o ty staré dědky a báby. Koho zajímá, že nám dali život? Jsou staří a vrásčití, nanic. Jenom nám stojí v cestě a rozrušují nás, protože nám připomínají, že totéž se stane jednoho dne nám. Nechceme myslet na to, že jednoho dne také zestárneme. Raději jim tedy dáme pilulku, raději je zabijeme, odklidíme z cesty.“ Už teď je zavírají do domovů důchodců. Protože mladí lidé nechtějí vidět pochod času.

Tělesná síla se snižuje, to je získaný syndrom selhání imunity - AIDS. Znamená to, že síla těla odolávat nemocem je snížena. Proč? Kvůli hříšným činnostem. Existuje i další nemoc. Aby se vám o něco hůř spalo, tady jsou nějaké další informace. Objevila se další hrozná nemoc, kterou vlády, zvláště vláda Spojeného království, Anglie, aktivně potlačují. Je to nemoc, kterou objevili u krav, říká se jí nemoc šílených krav. Mozek krav, tisíců a desetitisíců krav každý rok, se mění na houbovitou hmotu s dírami jako ementál. Pak se krávy zblázní a zemřou. Dříve byla tato nemoc známá jen u ovcí, ale nějak se přenesla i na krávy. A jak se to stalo? Myslí si, že je to proto, že krmí krávy masem. Jsou to takoví démoni, že aby krávy rychle tloustly, míchají jim do zrní produkty z masa; všechno, co dostanou z jatek, včetně zbytků ovcí. Myslí si tedy, že tato ovčí nemoc se přenesla na krávy. A kdo jí krávy? Podívejte se u svých místních MacDonald's, uvidíte, co oznamují reklamy. Miliardy - naposledy jsem viděl údaj 40 miliard prodaných hamburgerů; to bylo před mnoha lety, kdo ví, kolik hamburgerů je to dnes. Denně jedí lidé maso krav. Britská vláda objevila tuto nemoc u krav v roce 1985. Tři roky to tajili. Nikdo se o tom nesměl dozvědět. Krávy byly dále poráženy a maso se prodávalo na trhu, lidé si ho kupovali a jedli. Nakonec se na to přišlo a byl to skandál. Ted to dělají tak, že se snaží na jatkách vyjmout nervovou tkáň jako mozek a míchu. Omlouvám se, že to musím všechno říkat, je to opravdu nechutné. Snaží se tedy oddělit hmotu, která by mohla být napadena touto nemocí, a prodávají zbytek krávy. Ale jak řekl jeden vědec, neexistuje způsob, jak to oddělit, každý malý kousek nervové tkáně může obsahovat tuto nemoc. Dokonce ani neví, co ji způsobuje, nemají o tom ani ponětí. O AIDS aspoň vědí, že je to virus. A tato nemoc má inkubační dobu až dvacet let. To znamená, že to nebudou vědět, lidé budou dále jíst kravské maso a dvacet let nebudou nic vědět, ale už zjistili, že u člověka existuje stejná nemoc, Kreuzfeld-Jakobův syndrom nebo něco takového. Jde o totéž, mozek se změní na houbu s dírami. Během minulých tří let pozorovali, že tato nemoc se v Anglii rozšiřuje, objevuje se víc a víc případů. Někteří už říkají, že to musí mít souvislost s nemocí šílených krav. Ale vláda v Anglii to nechce uznat, nyní tato nemoc propuká na Slovensku, ve východní Evropě, a na dalších místech po celém světě; všichni jedí krávy. Mnoho lékařů a vědců předpovídá, že během dvaceti let se to může stát velkou epidemií, lidské mozky budou houbovatět. Nejdřív se každý zblázní a jeho tělo se pohybuje jako rozbitý stroj. U ovcí tomu říkají škrábání, protože ovce se nakonec už jen škrábou o strom, až jim padá maso a necítí žádnou bolest. To je všechno, co mohou dělat - opřít se o strom a pohybovat svým bokem sem a tam, dokud nesesdrou kůži a maso. (Zůstaňte bdělí, život může být mnohem

horší než teď.) A nakonec smrti, ztrácí se paměť. Smří; znamená pamatovat si, že jsem duše, nejsem toto tělo. ale služebník Kršny. V atmosféře neomezeného uspokojování smyslu je však toto poznání ztraceno. Ztrácíme dokonce i pochopení, že můžeme žít zdravě bez uspokojování smyslu. Šrila Prabhupáda, vyzýval ve svých přednáškách: „V Kali-yuze každý šílí po zakázaných činnostech - jedení masa, nedovoleném sexu. hazardu, omamných látkách. Ale potřebujete dělat tyto věci. abyste žili? Ne! Zemřete, když nebudete jíst maso? Ne! Zemřete, když nebudete holdovat nedovolenému sexu? Ne! Zemřete, když nebudete pít a kouřit a brát drogy? Ne! Zemřete, když nebudete hazardovat?" Ale lidé si to myslí. Protože zapoměli na účel lidského života. Ztrácí veškerý zdravý rozum a myslí si: „Bez toho nemohu žít." Potkal jsem takové lidi. Když jsme před mnoha lety dělali v Německu program Jídlo pro život" pro americké letecké posádky, rozdávali jsme jim prasadam a někteří z těch mužů říkali - vzali si trochu a pak se ptali: „To je vegetariánské? Není v tom žádné maso?" My jsme odpověděli: „Není." A oni: „Nemůžu žít bez masa." A běželi si koupit hamburger, protože i když snědli plný talíř prasadam, si skutečně mysleli: „To není zdravé, musím si dát nějaké hovězí maso a dostat tu nemoc šílených krav, pak budu zdravý." To se dnes děje, lidé začínají být tak navyklí na tyto hříšné činnosti, že ztrácejí veškerý rozum, zapomínají. Za prvé, že jsme duše, a za druhé, že můžeme žít bez hříšných činností. Lidský život musí být prost hříšných činností - to je jediný způsob, jak bude skutečně vzkvétat. Oni na to všechno zapomínají.

Šrila Prabhupáda vyprávěl příběh o jednom hospodáři. Ve védské společnosti grhasthové vyšli před dům, když byl připravený oběd, a třikrát velice hlasitě zavolali: „Každý, kdo máte hlad, prosím přijďte a najezte se dnes s námi." Prabhupádův otec to také dělal. Večer jeden grhastha vyšel ven na ulici a zavolal. Rybář, který měl proutěný koš, ze kterého prodával své ryby, šel kolem z trhu; právě prodal ryby a šel po ulici a slyšel to volání, tak přišel. Grhastha řekl: „Prosím pojdte a přijměte s námi dnes prasadam. Ale nechtě ten proutěný koš venku, velmi páchne. Tolikrát byl plný ryb, tak hrozně páchne, nechci ho mít v domě." Rybář tedy zdráhavě svolil: „Dobrá," odložil proutěný koš u dveří a šel dovnitř na prasadam. A protože bylo pozdě, den se chýlil ke konci, milostivý hospodář se velmi laskavě zeptal rybáře: „Nechtěl byste si u nás dnes v noci odpočinout? Máme pokoj pro hosty, můžete tu dnes zůstat." Rybář řekl: „Ano, děkuji vám mnohokrát." Rybář si lehl, ale převracel se a převaloval, pak vstal a chodil po pokoji. Hospodář vstal a slyšel rybáře, jak chodí sem tam po pokoji. Zaklepal na dveře: „Je všechno v pořádku?" Rybář řekl: „Bohužel nemohu spát." „Proč nemůžete spát?" „Protože nemám u sebe svůj koš. Víte, já jsem rybář, jsem tak navyklý na rybí pach, že když není v této místnosti, nemohu spát." Hospodář tedy řekl: „Dobrá, dobrá, přineste si ten svůj koš, buďte šťastný a běžte spát." To je příklad ztráty paměti. Ten muž byl tak podmíněný svým hříšným životem, že zapomněl, jak být klidný v nepřítomnosti zápachu mrtvých ryb, zapomněl, jak bez toho žít. Žít bez takových znečištění by mělo být normální, normální standard života, ale lidé se stávají tak podmíněnými, že když vstoupí do místnosti, ve které není cítit tabák, myslí si: „Co se tu děje? Necítím tabák." A tak podobně. Když nejsou obklopeni známkami hrubých hříšných činností, jsou rozrušení, myslí si: „Něco v mém životě chybí." Tak člověk, který ztratí všechny tyto výhody, začíná být stejný jako zvíře.

Jak jsme říkali včera, naštěstí je v tomto věku Kali stále ještě zdravá část lidstva, která se cítí sužována touto ztrátou sedmi lidských předností. Pociťuje, že směr, kterým se lidská společnost ubírá, je velmi špatný a zoufale hledá způsob, jak kultivovat vyšší hodnoty. Proto

je dnes velký zájem o duchovní poznání, metafyzické poznání. Tak se tomu říká ve slovníku New age, je to velmi důležité slovo. Co to znamená? Pochází to z řečtiny, meta znamená „nad“ a fyzické samozřejmě poukazuje na hmotu. Lidé se dnes zajímají, co je mimo hmotu, co je mimo tuto hmotnou existenci. Ale naneštěstí je věk Kali také na této frontě velice aktivní. Posílá tolik falešných učitelů, jak jsme vysvětlovali včera, tolik falešných, máyavadských guruů a svamích přichází a učí. Že ty jsi bůh, já jsem bůh, my jsme všichni bůh a tak dál. Tolik nesmyslů. Tomu se říká stahující síla mayi. Maya má dvě síly - první je, že uvrhne živou bytost do iluze, uvrhne ji dolů. A je-li v tom pokleslém stavu nešťastná a snaží se dostat ven, snaží se ptát, metafyzicky, co je mimo hmotu, pak ji maya stáhne zpátky: „Nikam nepůjdeš!“ Přitáhne ji za límec: „Zpátky!“ A jak to dělá? Pomocí svých agentů v podobě těch mayických duchovních učitelů. Proto je v tomto verši použito slovo dustaram, což znamená nepřekonatelný. Tento věk Kali je nepřekonatelný, nemůžete se osvobodit. Osobnost Kali, agent mayi, má všechny východy dobře střeženy. Tento hmotný svět se také nazývá durga. Durga znamená vězení či pevnost. Všichni jsme drženi v tomto vězení a neexistuje možnost úniku. Ale přesto bezpříčinnou milostí Šri Kršny sestupuje do tohoto vězení Jeho představitel, aby nám ukázal cestu ven. Tento verš vyslovili světci z Naimisaranyi.

Světci, mudrci, znamená rozumnější část lidstva. Před pěti tisíci lety mohly ty nejrozumnější lidské bytosti na planetě Zemi vidět symptomy věku Kali. Kali-yuga přichází postupně, v porovnání s dneškem to před pěti tisíci lety bylo jako v Satya-yuze. Na začátku Kali-yugy například žil filozof Carvaka Muni, který byl materialista. Měl heslo: „Žiješ jen jednou, tak dělej cokoli - žebrej, půjč si nebo krad', ale získej ghi, přečištěné máslo.“ Protože ghi znamená požitek smyslů. Ten, kdo jí jídlo vařené na ghi, si užívá života. Ale Šrila Prabhupáda říkal: „Ačkoliv byl Carvaka takový materialistický filozof začátku Kali-yugy, ani on si nedovedl představit, že dnes, po pěti tisíci letech, budou lidé jíst maso jejich vlastní matky, krávy. Byl by zděšen. On říkal: „Jez ghi.“ (Ghi je také krev krávy, ale získaná přirozeně.) Ghi znamená mléčné produkty. Carvaka Muni, i když byl jinak naprostý materialista, ateista, byl vegetarián a chápal, že to je požitek - jíst dobrou zeleninu, obilí, ghi, sattvickou potravu. To je smyslový požitek. Nyní bychom si přáli, aby lidé takto dnes uvažovali. Nebylo by pěkné, kdyby měli toto pojetí smyslového požitku? Jíst dobré subjí smažené v ghi a pakory. Oni však chtějí krvavé kusy masa.

V souvislosti s nemocí krav jsem si ještě vzpomněl najeden novinový článek o zkoumání této nemoci a o tom, jak se přenáší na člověka. V Izraeli zkoumali jednu skupinu lidí, nějakou náboženskou skupinu. Jejich nejoblíbenějším jídlem jsou oční bulvy, oči zvířat. Když mají hostinu, rádi jedí oči. Takové zvyky jsou nepředstavitelné dokonce i pro ty, kdo patří k védské kultuře, ale poklesli k ateismu.

Před pěti tisíci lety tedy věk Kali projevoval teprve první známky špatností tohoto věku. Byly to jen slabé náznaky, které nebylo snadné zjistit, ale už tehdy byli velcí světci polekáni a sešli se v lese Naimisaranyi, aby prováděli velkou yajnu, která měla trvat tisíc let. Snažili se překonat šíření špatného vlivu věku Kali, ale zjistili, že nejsou úspěšní. Bylo to jako verze hnutí New age, snažili se dělat, co mohli, se svými ohňovými oběťmi a védskými mantrami atd., ale dokázali jen to, že oheň vytvořil spoustu kouře a oni kašlali a pocítili, že se nikam nedostanou. Ale milostí Nejvyššího Pána se tam objevil Šri Suta Gosvámi, žák Šrily

Šukadeva Gosvamiho. Šaunaka Rsi, vůdce světců, přivítal Sutu Gosvamiho tímto veršem: „Myslíme, že jsme se s tebou setkali, ó dobrotivý, vůlí prozřetelnosti. Přišel jsi sem řízením Pána Kršny, jinak by bylo všechno naše úsilí nanic.“ Podobně ačkoliv jsme v této pevnosti (durga) hmotného světa a osobnost Kali má všechny východy dobře hlídané a není naděje na útek, milostí Pána Kršny se objevil v tomto světě Šrila Prabhupáda, Jeho Božská Milost A.C. Bhaktivedanta Swami, a projevil velký soucit s těmito pokleslými dušemi.

Chtěl bych vám přečíst krátký úryvek z této úžasné knihy „Odříkání prostřednictvím moudrosti“. Jsou to články, které napsal Šrila Prabhupáda v padesátých letech, původně v bengálštině. Později byly přeloženy do angličtiny a v roce 1992 vydány. V článku s názvem „Nejlepší použití inteligence“ (z roku 1956 nebo 1957) vidíme soucit Šrily Prabhupády s pokleslými dušemi tohoto věku.

Píše: „Podle všech příznaků je nyní ten správný čas. Indové by měli přijmout ochranu svých svatých předchůdců, čistých oddaných, a společně propagovat oslavování Kršny prostřednictvím Bhagavad-gity. Tímto způsobem bude svět dokonalý a zavládne blahobyť. V současném věku je vidět, že zájem o duchovní záležitosti znatelně vzrostl. Jógové a meditační společnosti rostou jako houby po dešti, aby předaly poselství Bhagavad-gity, ale jak se to stane, je stále ještě otázka. Jsme přesvědčeni, že učení Pána Caitanyi o procesu láskyplné oddané služby snadno zharmonizuje všechna konfliktní pojetí. Nejeefektivnější proces nasměrování lidstva k pozitivnímu a příznivému vědomí je dostupný v Indii. Každý člověk může za jakýchkoliv okolností dosáhnout vyššího stavu vědomí náležitým nasloucháním Bhagavad-gítě a pak neustálým zpíváním jména Boha může nad Bohem „zvítězit.“ Současný stav záležitostí ve světě je plný bojů a zápasu. To jsou následky Kali-yogy. Ale naše víra ve věčnou povahu jivy nás povzbuzuje věřit, že kdokoliv může dosáhnout oddané služby Krsnovi tím, že bude poslouchat a zpívat Jeho jméno, a tak probudí svou vrozenou spící lásku k Němu. Máme plnou důvěru ve slova Šrily Šukadeva Gosvamiho ze Šrimad-Bhágavatamu, že pouhým zpíváním jména Boha lze dosáhnout Jeho věčného království. Proto všechno poukazuje na příznivé změny v globálním vědomí.“

Jen se nad těmito slovy zamyslete. Šrila Prabhupáda velmi intenzívně a hluboce meditoval o rozšíření tohoto věčného poselství Bhagavad-gity a Šrimad-Bhágavatamu po celém světě. Viděl, že je pravý čas, že čas dozrál. Tak ze své bezpříčinné milosti přišel na Západ, ačkoliv to pro něho bylo obtížné. Měl na cestě tolik překážek, ale prosadil zde toto učení Bhagavad-gity, které je v tomto verši přirovnáno k nejbezpečnější lodi. To je velmi praktické. Bhagavat-tatt-va, poznání o Bohu, které učí Bhagavad-gitá a Šrimad-Bhágavatam, není jen potrava k přemýšlení, není to spekulace v křesle, planá filozofie, puspá-akaš, květ na nebi. Příklad, který je zde uveden, naznačuje, že je to loď pro záchranu lidstva z nebezpečného oceánu Kali-yogy. To je velmi praktické. A duchovní mistr, acarya, Šrila Prabhupáda, je kapitán této lodi. Jak jsme naznačili včera, Šrila Prabhupáda v tomto moderním věku vyjevil misi Šrily Rupy Gosvamiho. Sri-caitanya-mano-'bhistam - Pán Caitanya měl touhu, tato touha byla v Jeho mysli a nikdo ji neznal, ale Šrila Rupa Gosvami o ní díky své čistotě věděl. Touhy Pána Caitanyi jsou čtyři. Šest gosvámů z Vrndávanu dostalo čtverou misi. První je, aby byla odkryta místa zábav Pána Kršny, svaté tirthy, ve prospěch celého lidstva. Aby lidé mohli přijít navštívit tato svatá místa, vykoupat se v posvátné očišťující vodě a sdružovat se se svatými osobami, které se tam schází, naslouchat jejich opěvování Kršny, a tak zničit všechny své

hříchy, napravit se a začít skutečný duchovní život. To je první touha Šri Caitanyi Maháprabhua. Druhou touhou Pána Caitanyi je, aby byla zasvěcena Božstva v chrámech po celém světě a aby uctívání těchto Božstev bylo prvotřídní. Lidé pak přirozeně budou přitahováni k tomu, aby se přišli podívat na transcendentální podobu Pána, přijali Pánovo prasádam a připojili se ke krsna-seva, ke službě Krsnovi.

Třetí touhou Pána Caitanyi bylo, aby byla sestavena a publikována písmo, bhakti-šastry, písmo vysvětlující veskrze příznivou cestu oddanosti, cestu zpátky domů, zpátky k Bohu. A čtvrtou touhou Pána Caitanyi je, aby byla propagována a po celém světě učena pravidla a předpisy, životní styl, acár, právě duchovní chování, aby byl ukázán příklad. Toto je niterná touha Šri Caitanyi Maháprabhua a Šrila Rupa Gosvámi Prabhupáda ji znal. Sri-caitanya-mano-'bhistam - touha, která byla v mysli Pána Caitanyi Maháprabhua. Sthapitam yena bhú-tale - Šri Rupa Gosvámi to v tomto hmotném světě, na povrchu země ustanovil prakticky, konkrétně. Šrila Prabhupáda léta žil v chrámu Rádha-Damodara, na jehož dvoře je bhajan-kutir a samadhi Šrily Rupy Gosvamího. Prabhupáda hluboce meditoval o této misi Šri Caitanyi Maháprabhua, kterou vyjevil Šrila Rupa Gosvámi, a byl přímo Šrilou Rupou Gosvamim zmocněn. Naznačil, že Rupa Gosvámi ho zplnomocnil. Šrila Prabhupáda přišel na Západ a ustanovil na povrchu země, po celém světě, prostředky, jak vyplnit niternou touhu Šri Caitanyi Maháprabhua. ISKCON, toto hnutí, je také přirovnáváno k dobré, velmi silné lodi, protože je praktickou ukázkou věčného poselství Bhagavad-gity a Šrimad-Bhágavatamu. A tato loď není turistická loď. Nemůžete se dostat na palubu této lodi díky svým hmotným kvalifikacím. Nemůžete si zaplatit lístek hmotným bohatstvím, nemůžete ho získat ani světským poznáním, expertní mentální spekulací. Karmou a jňanou se nedostanete na palubu této lodi, která se plaví od tohoto temného hmotného břehu na břeh Vaikunthy. Lístek na tuto loď však můžete dostat tak, že se stanete členem posádky. Na této lodi je zaměstnáním čtverá mise šesti Gosvámich. Musí být vybudována svatá místa, tak jako Šrila Prabhupáda založil ve Šri Vrndávan-dhamu Krsna-Balaram Mandir a v Mayapur-dhámu Šri Caitanya Candrodaya Mandir. Naše celosvětové kazatelské hnutí informuje lidi všude o existenci těchto svatých míst a také je zaměstnává ve službě těmto svatým místům tím, že dávají příspěvky, aby se dhámy mohly ještě rozrůstat ku prospěchu celé planety.

Další misí ISKCONu je zřídit chrámy a uctívání Božstev všude, ve všech zemích, mezi všemi rasami a kulturami, aby každý mohl vidět transcendentální podobu Pána a uctívat Ho. Za třetí - vydávání a rozdávání knih - což je samozřejmě nejdůležitější zbraň, bhagavat-dharma. Je to přímo bhagavat-dharma, kazatelská mise.

A v neposlední řadě acar. Ácar znamená, že lidé by měli vidět na příkladu oddaných tohoto hnutí správné lidské chování, měli by vidět, že je možné žít bez hříchů.- žít bez jedení masa, nedovoleného sexu, hazardování a omamných látek a být šťastný ve službě Pánovi. To je velká čtverá mise tohoto hnutí, kterou Šrila Prabhupáda ustanovil na celém světě. Těm, kdo se chtějí stát členy posádky této lodi a tak či onak se podílet na další a další realizaci a rozšiřování této čtveré mise, se prodávají lístky. V tento den oslav Vyasa-puji Šrily Prabhupády si připomínáme jeho příchod. Měli bychom však mít také na paměti, že Šrila Prabhupáda se vždy vysmíval tomu, jak si svěští lidé připomínají zrození nějakého velkého vůdce v materiální společnosti. Například v Indii - popisoval oslavy, myslím, že to byl Mahatma Gandhí, nějaká velká osoba. V Kalkatě je v parku pomník této osobnosti. Pánové

se tam sejdou, aby sochu ověnčili girlandou, dělají nějakou puju, uctívání, a přednášejí poetické chvalořeči na tuto osobu. Ale celý rok ta socha jen tak stojí v parku, holubi jí sedají na hlavu a na ramena a kálejí na ni. Proto vždycky než začne tato ceremonie, musí přijít metař s velkým koštětem a smést ze sochy všechny výkaly. Oni tam pak stojí a vzdávají soše svou chválu. To je jen „slovní podpora“. Ve skutečnosti to ukazuje, že k tomu člověku nemají žádnou skutečnou úctu. Nestarají se o něho. Celý rok na něho nemyslí, nemyslí na jeho poctu, ale v tento den se kvůli nějaké společenské prestiži sejdou a vyjadřují „slovní podporu“.

To není druh služby, jakou přijímá Šrila Prabhupáda. Zde si připomínáme jeho příchod, připomínáme si jeho slávu, ale nakonec bychom měli dojít k tomuto závěru: „On je kapitán lodi ISKCONu, ne že odešel z tohoto světa a je pryč. Je i nadále kapitánem, zakladatelem-acaryou této lodi ISKCONu, která vyplouvá na dalších 10 000 let, aby zachraňovala pokleslé duše, topící se v tomto věku. Pokud pro nás má tento obřad význam a skutečně chceme mít vztah ke Šrílovi Prabhupádovi, musíme se nalodit na tuto dobrou loď ISKCON a zaměstnat se jako člen posádky v uvedené čtveré misi. Buď v odkrývání, budování svatých dhamů, zřizování chrámů a uctívání Božstev, nebo ve vydávání či rozdávání knih, nebo dávat dobrý příklad jako oddaný, ukazovat všechny dobré vlastnosti. Hovořili jsme o tom, jak Kali-yuga zbavuje lidi předností, které odlišují člověka od zvířat - satyam, šaucam a tak dále. Pravdomluvnost, čistota, odříkání, milostivost, ovládnutí smyslů musí být vidět, někdo je musí ukázat ve společnosti; jak jinak lidé objeví tyto ztracené výhody, když nevidí příklad? To je samo o sobě ohromným přínosem pro misi Pána Caitanyi - dávat dobrý příklad jako oddaný, náležitá sadhana; to je nejlepší kázání. Příklad je lepší než nařizování, říkal Šrila Prabhupáda.

Šrila Prabhupáda ki jaya!!